

PREGS I PREGUNTES

El PSOE existeix?

La setmana passada Jaime Mayor Oreja va reconèixer, amb total naturalitat, que el conflicte basc dóna grans beneficis electorals al PP fora d'Euskadi i que esperen guanyar les pròximes eleccions generals gràcies a això. L'heroi constitucional va afegir tan tranquil que, si convé, suspendran les institucions basques, suposo que ja buscant la majoria absoluta al Congrés dels Diputats.

Bé, aquesta és l'estratègia del PP des de fa molts anys. Per tant, en aquest sentit, no hi ha novetats sinó graus de pressió en funció dels interessos conjunturals i permanents de la dreta espanyola.

El que és més curiós és la política del PSOE en aquesta qüestió. El grup dirigent que encapçala Zapatero ve a dir, en privat, que cal seguir la política basca que marquí el PP perquè, en cas contrari, els socialistes no guanyaran mai les eleccions. Acte seguit afegeixen que, un cop siguin al govern, canviaran de política i normalitzaran les relacions amb el PNB. És a dir, que els socialistes creuen que per guanyar l'enemic el més convenient és seguir estrictament les seves ordres. Una estupidesa de tal magnitud que fa pensar que Zapatero no necessita ni renovadors per la base ni especuladors de poble per fer el ridícul. Per això el PP s'ho passa de cine mentre els va ordenant ara que els regalin la Diputació Foral d'Àlaba ara que sancionin uns regidors navarresos que no volen fer alcalde el fatxa del poble.

Sembla que poden anticipar-se les eleccions basques. La pregunta és: cal que el PSOE es presenti o n'hi hauria prou integrant alguns dels seus militants com a independents a les llistes del PP? I la segona: cal que el PSOE participi en les espanyoles de l'any que ve?

Salvador Cot

La crònica

Els consellers de Camps arriben i Jordi Pujol se'n va

Divendres, 20 de juny

Cares noves al Govern valencià. El nou president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, fa públics els noms dels consellers que conformaran el seu govern. Fidel als mandats de l'expressident Zaplana, però sense renunciar al seu propi projecte, Camps manté a l'executiu homes com Rafael Blasco, que assumeix la Conselleria de Territori i Vivenda (que curiosament inclou la desapareguda de Medi Ambient); Alicia de Miguel, que passa a Benestar Social; Vicente Rambla, que ocupa Sanitat; i Alejandro Font de Mora, que passa de ser portaveu a les Corts a fer-se càrrec de la Conselleria de Presidència. A més, Camps incorpora al seu equip apostes personals com Gerardo Camps, en la cartera d'Economia; Miguel Peralta, alcalde d'Alcoi, com a conseller d'Indústria; Gema Amor, en Agricultura; i Esteban González Pons, en Educació i Cultura. Tot i aquest equip de "consens", el mateix Zaplana ha volgut deixar clar, per si algú tenia algun dubte, que "les coses han passat, estan passant i passaran com Camps i jo ho vam dissenyar".

Dimecres, 25 de juny

Venuts i inútils. Es fa la que probablement serà la darrera sessió de control del president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol. La majoria de grups de l'oposició inviten Pujol a fer balanç, i mesclen amb elegància l'homenatge amb la crítica moderada. Però Pasqual Maragall creu que ara és la seva i engalta una crítica furibunda contra Pujol, acusant-lo d'haver "venut" l'Estatut, l'aigua de l'Ebre i el finançament. Pujol, que no s'esperava una cosa així en el que podria ser el seu comiat, s'encén, com era de preveure, i titlla el PSC d'"inútil" i acusa el PSOE d'estar fent el ridícul arran de la polèmica amb els trànsfuges de l'Assemblea de Madrid. Crisi? Quina i quant? La temporada alta turística del 2003 serà amb tota pro-

babilitat bona o, si més no, no tan dolenta com molts auguraven. No, no serà per un miracle derivat de la victòria del PP, sinó per la baixada de preus hotelers d'última hora, com era previsible. Però, així i tot, i amb veu baixa, comença a haver-hi preocupació a mig termini perquè Alemanya no arranca i l'increment de la competència podria fer entrar en crisi, real, el turisme balear.

Dijous, 26 de juny

Canvis en l'agricultura europea. Europa canvia radicalment la seua política agrària, coneguda com la PAC. Les ajudes al camp ja no incentivaran la producció, sinó la qualitat, i es limitaran els subsidis. El pacte es tanca amb l'únic vot en contra de Portugal. Mentre el ministre espanyol, Miguel Arias Canete, qualifica l'acord de "satisfactori", els productors agraris i els sindicats del Principat, País Valencià i Balears parlen d'una reforma "negativa i perjudicial" que retalla els ajuts al camp a partir del 2007. La fruita seca o l'arròs, cultius essencials a casa nostra, es veuran afectats per aquesta reforma.

Europa no respon. Molts internautes catalans es van mobilitzar per a fer arribar una pregunta a la darrera cimera europea, celebrada a Tessalònica els dies 19, 20 i 21 de juny. En una experiència inèdita la presidència grega va oferir la possibilitat de fer una pregunta via Internet als caps d'estat i govern. De totes les rebudes se'n va fer una selecció, i d'entre aquestes escollides la més votada, a una gran distància, va ser la d'una barcelonina que reclamava una consideració pel català. Doncs bé, la resposta no ha estat gens satisfactòria. Dels 15 actuals només hi ha hagut tres respostes: les dels ministres d'Afers Estrangers de Bèlgica, Louis Michel; de Grècia George A. Papandreu; i de Dinamarca, Per Stig Muller. Totes tres, però, resulten protocol·làries en menor o major grau. Stig Muller fa una resposta general i diu

El nou equip de consellers del president de la Generalitat Valenciana. Francesc Camps ha comptat amb alguns homes forts d'Eduardo Zaplana, però també ha integrat les seues apostes personals. Al costat, Pasqual Maragall, ha aprofitat l'adéu de Jordi Pujol per criticar-li que hagi venut l'alguar de l'Ebre, i Pujol s'hi torna titllant-lo d'"inútil".

que totes les preguntes són interessants pel futur de la UE. Michel recorda que el projecte de Constitució europea preveu en l'article I-3 "que la Unió respectarà la riquesa i la seua diversitat cultural i lingüística", i que la UE "ha de fer seua la igualtat entre les diferents llengües oficials dels estats membres". Finalment, Papandreou nega que el català sigui una llengua minoritària perquè "Catalunya no és una àrea minoritària. Catalunya és una regió important amb el seu lloc especial a l'estat espanyol", i ens acaba enviant al Comitè de Regions. La porta, doncs, continua tancada.

Mor Miret. Una de les empreses mallorquines més emblemàtiques, la de refrescos Miret, amb més de 130 anys d'existència, acaba la seua vida. El deute, progressivament més gruixut, ha fet impossible la seua pervivència a pesar de les ajudes que el Govern del Pacte de Progrés li va concedir. La desaparició és la sentència cruel per a un sector on ja pràc-

ticament no queda res de l'autoctonisme en begudes refrescants que fins fa no molt de temps era una de les indústries més dinàmiques i vitals de Mallorca.

Contínua la crisi al PSPV. Els set diputats provincials d'Alacant als quals ha proposat d'expulsar del partit l'executiva nacional del PSPV per fer una llista alternativa oficial a l'Alacantí que finalment va resultar guanyadora es reuneixen amb el secretari federal de política municipal, Álvaro Cuesta, a Madrid. Cuesta, en contra de la petició dels socialistes valencians, decideix no expulsar-los de moment i espera per escoltar totes les parts. D'aquesta manera, desautoritza la dràstica decisió adoptada per l'executiva encapçalada per Joan Ignasi Pla. El PSPV, per la seua banda, continua amb les sancions i decideix el mateix dia d'iniciar els tràmits per expulsar també el diputat rebel elegit al Baix Segura. La nova crisi dels socialistes valencians no té traça d'acabar.

'Julio de España y olé!'

Al llarg de la campanya electoral Francesc Camps, ja president de la Generalitat Valenciana, ha pujat al Penyagolosa i ha utilitzat el valencià; però una vegada aconseguit el poder es posa de manifest, de bell nou, el menyspreu que el PP té cap a la nostra llengua. El nou govern és fonamentalment castellanoparlant; llavors es reduirà considerablement l'ús públic del català i els referents socials en els mitjans de comunicació: ràdio TV...; però el pitjor menyspreu ha estat situar al front de les Corts Valencianes un personatge com Julio de España, de caràcter autoritari, militant del nacionalisme espanyolista i conegut per les seues extravagàncies mentre va ser president de la Diputació d'Alacant. Entre les curiositats que jalonen la seua carrera política cal situar la decisió d'incloure en la galeria d'homes il·lustres Mortadel·lo i Filemó. Així mateix, els premis de pasdobles i de milotxa, l'encàrrec de l'himne de la província d'Alacant, la distribució entre els centres docents d'un mapa de les comarques que va haver de ser retirat perquè no corresponia a la distribució ni a la nomenclatura oficial són algunes de les seues decisions polèmiques. A açò caldria afegir el repartiment d'un "sobresou" als diputats/des cessants –com si els diners públics foren de lliure disposició–, i la utilització del cotxe oficial per a assistir, acompanyat de la seua esposa, als festejos taurins de Nimes...

Què es podia esperar de semblant subjecte? Com era previsible, en la sessió inaugural de les Corts va impedir que es poguera utilitzar el valencià, fins i tot en l'acceptació del càrrec. Mal començament.

Glòria Marcos

